

Kurýr 4/2016

Občasný týdeník

www.publicumcommodum.cz

*Ověřené i neověřené zprávy a komentáře. Můžete přispět svými postřehy a názory i vy. Příspěvky posílejte na adresu – **pus@volny.cz**. V dalším čísle Kurýra se jimi budeme zabývat. Nechcete-li Kurýra dostávat, sdělte nám to. Děkujeme.*

Plíživý zabiják řepka

Sousedka na chalupě si povzdechla, že končí s chovem ovcí. Veterinář jí doporučil, aby před otelením měla doma připravenou injekční stříkačku, naplněnou roztokem selenu. Když se narodí jehňata, je nutné pro jejich přežití píchnout jim injekci se selenem, protože ho mají značný nedostatek a zhruba polovina jehňat díky tomu po porodu pojde.

Selen (Se) byl poprvé identifikován švédským chemikem J. J. Berzelielem roku 1818. Pro zvířenu, ale i pro člověka, hraje tento málo známý stopový prvek, zásadní roli.

Nedostatek, ale na druhé straně i přebytek, selenu v lidském těle může vést k rozvoji řady nemocí. Selen snižuje riziko infarktu a tělo potřebuje selen i při akutních zánětlivých onemocněních. Mnohé studie naznačují, že zvýšený příjem selenu může snížit riziko vzniku určitých typů rakoviny, například rakoviny tlustého střeva, prostaty a plic.

Názory odborníků na to, jak velká by měla být doporučená denní dávka Se, se rozcházejí. Měla by být přibližně 50 až 200 mikrogramů, horní hranice by se měla pohybovat kolem 400 mikrogramů

Česká republika (ale také např. Finsko, Švýcarsko a další) patří k zemím s nízkým obsahem Se v půdě. U téměř poloviny obyvatelstva ČR byla zjištěna koncentrace Se v rozmezí 20 – 55 mikrogramů. Příliš nízká hladina Se v těle ohrožuje činnost štítné žlázy. Je důležitý i pro reprodukční schopnost, protože ovlivňuje pohyblivost spermií. Jeho nedostatek zvyšuje pravděpodobnost samovolného potratu, je spojen též s rizikem vyššího výskytu chorob závislých na oxidačních stresech, jako jsou maligní a kardiovaskulární onemocnění, zánětlivá a též neurodegenerativní onemocnění.

Nedostatek Se je doprovázen ztrátou imunokompetence, což souvisí s tím, že se selen normálně vyskytuje ve významných množstvích v lidských imunitních tkáních, jako jsou játra, slezina a lymfatické uzliny. Deficit Se je spojen s progresí řady onemocnění způsobených viry. Předpokládá se, že zásobení selenem je klíčové pro pacienty nakažené virem HIV. Další studie prokazují jeho vliv na činnost mozku, kardiovaskulární systém nebo význam pro prevenci nádorových onemocnění.

O selenu je již dlouhou dobu známo, že je nezbytný v chovu zvířat svým vlivem na jejich úspěšnou reprodukci, což je případ mé sousedky, končící s chovem ovcí.

Dokončení na str. 3

Od kolébky za hrob

Loni se v České republice narodilo pět tisíc dětí ze zkumavky.

Umělé oplodnění bez úhrady pojišťovny stojí kolem 60 000 korun. Nikoho jistě nepřekvapí, že 40 % tohoto rozvíjejícího se byznysu patří – nu, komu jinému než ministři financí a předsedovi hnutí ANO Andreji Babišovi.

Dalo by se říci, že nás Babiš provází od kolébky, vlastně ještě dříve, od početí, po rakev.

Máte chřipku? Zajděte si do sítě lékáren Dr. Max. Patří Andreji Babišovi. Pokud jste nějak vážněji nemocní, buďte bez obav. Investiční fond Hartenberg, jehož spoluzakladatelem je místopředseda vlády Andrej Babiš (ANO), v poslední době koupil polikliniku Dům zdraví ve Velkém Meziříčí. V Česku fond již koupil pražskou kliniku ISCARE I.V.F. a firmy Reprofit International a GynCentrum, které také provozují kliniky gynekologie a reprodukční medicíny.

Babiš se stará o naše rostliny (Agrofert), pekárny a uzeniny, o nábytek i o rakve (jeho firmy Uniles a Wotan Forrest ovládají dřevařský průmysl). Produkuje biomasu do pohonných hmot, vykrmuje kuřata.

Jediné, kde ještě není, je pohřebnictví. To je přece podle pravidel všech mafiánských filmů a románů doménou mafie.

Vsadil bych se, že až umřu a přijdu do ráje, u nebeské brány nebude stát svatý Petr, ale Andrej Babiš. Bude tam prodávat paradajky a beránčí kůže..

“Voprsklý“ Bárta

Zdá se, že Bártovi odtrnulo. Zakladatel a majitel hnutí Věci veřejné Vít Bárta se po té, co se pokoušel neúspěšně prosadit v Okamurově Úsvitu, nyní obrátil na soud, a požaduje po státu přes 23 milionů Kč za stíhání v kauze údajného uplácení ve Věcech veřejných. To v roce 2012 odstartovalo jeho politický pád.

Bártu nakonec soudy všech obvinění zprostily. Ministerstvo mu dosud mimosoudně vyplatilo zhruba 340 tisíc Kč, což jsou náklady, které zaplatil za svou obhajobu, a omluvilo se. Bártovi se to zdá málo, a chtěl by víc. Bývalému ministři vadí nejen proces, ve kterém byl prvoinstančně odsouzen k podmíněnému trestu, ale také jeho medializace. Odvolací soud pak rozsudek zrušil a Bártu zprostil viny.

Kdo zaplatí škody, které Bárta jako ministr dopravy způsobil, o tom Bárta nemluví. Po svém příchodu na Ministerstvo dopravy v roce 2010 Bárta zastavil všechny stavby na železnici, které byly už rozestavěné, nebo se počítalo s jejich zahájením v nejbližší době. Rovněž tak zabrzdil i některé stavby silnic: čtyři velké projekty a dalších jedenáct. Ze zpoždění, které Bárta způsobil, se stavebnictví vzpamatovává dodnes.

Řek by mohl vyprávět. Škody, způsobené Bártou zastavením prakticky všech dopravních staveb a v důsledku toho i nečerpání Evropských fondů, jdou do miliard.

Plíživý zabiják řepka

Dokončení ze str. 1

Potravinový řetězec spočívá v tom, že se rostlina zasadí do země, poslouží jako potravina pro zvířata či člověka a zase se do půdy vrací. Jenomže obrovské lány řepky slouží něčemu úplně jinému. Díky neúměrně velkým plochám s řepkou olejkou a díky intenzivnímu chemickému hnojení bohužel selen z české půdy ubývá. Potravinový řetězec je tak vážně narušen.

V Česku žije přes půl milionu lidí, kteří měli či mají rakovinu, a stále jich přibývá. Na léčbu rakoviny vydala loni jen Všeobecná zdravotní pojišťovna 13 miliard korun.

Největším pěstitelem je Babišův Agrofert, kterému to ještě všichni platíme. Je pozoruhodné, že se o pěstování řepky olejky píše všechno možné. Od alergií přes její škodlivý vliv na ornou půdu až po devastační působení nafty s přimíchanými bioložkami na spalovací motory. Je to paradoxní situace, asi jako kdyby stát štědrými dotacemi podporoval výrobu cigaret.

O tom, že pěstování řepky ve velkém způsobuje ubývání selenu, což způsobuje vážné zdravotní potíže, dle mého soudu mnohem závažnější problém, Babišova, ale i ostatní, včetně veřejných, média mlčí.

Přitom se jedná o ohrožení budoucnosti celé středoevropské populace.

Babiš by mohl přijít o Agrofert

Lope de Vega (1562 – 1635) je považován za tvůrce tzv. *komedie pláště a dýky*, která čerpá náměty ze šlechtické společnosti, přináší témata jako jsou láska, čest, žárlivost, nenávisť.

Zahalen pláštěm serióznosti chystá se nyní premiér Bohuslav Sobotka (ČSSD) vrazit dýku nenávisť do zad Andreje Babiše (hnutí ANO). Rozhodl se podpořit návrh změny zákona, podle kterého by ministři v příští vládě by už neměli mít možnost ovládat své firmy. Zákon by například přinutila ministra financí Andreje Babiše (ANO) vzdát se svého obřího Agrofertu, pokud by chtěl zůstat ministrem.

Předlohu podpoří, jak už dříve deklarovaly, ODS i KSČM. A možná dokonce i koaliční KDU-ČSL.

Aby lidovci při vrážení kudly někomu do zad chyběli!

Praha devátým nejbohatším regionem EU

Praha byla v roce 2014 **devátým** nejbohatším regionem v Evropské unii. Vyplývá to z údajů statistického úřadu Eurostat. Nejbohatším je vnitřní Londýn, následovaný Lucemburskem a Brusel. Před Prahou se jako **šestý** umístil i Bratislavský kraj, ale například Vídeň či Stockholm jsou v tabulce až za českou metropolí. Hrubý domácí produkt na obyvatele Prahy dosahoval v roce 2014 podle statistiky 173 % průměru EU.

Umístění Prahy by mohlo těšit, ale ...

Kdo si dneska vzpomene, že Praha už zažila lepší časy? V roce 2008 byla **šestým** nejbohatším regionem EU. Jenomže to bylo za tiskem proklínaného primátora Pavla Béma a médii nenáviděné ODS, a tak je lepší raději zapomenout, že?

Naše blogo sféra

janderova.blog.idnes.cz

ivanbednar.blog.idnes.cz

Místopředsedkyně spolku Publicum commodum JUDr. Jaroslava Janderová a člen spolku Publicum commodum Ivan Bednář pravidelně publikují komentáře na blogu IDNES.

Podpořte zvýšení jejich karmy kliknutím na linku „zvýšte karmu“.

Děkujeme.

Vítězný únor nesmíme slavit, ale ani zapomenout

Právě dnes uplynulo skoro až symbolických 68 let od tzv. Vítězného února, tedy násilného převzetí moci v bývalém Československu komunistickou stranou. Jedná se o mimořádně smutné, ale zároveň naléhavě poučné výročí.

Někteří komunisté ho jistě dodneška slaví s nostalgickou slzou v oku. Každý slušný a demokraticky smýšlející člověk by si ho měl připomínat také. Jako memento jednoho z nejhorších momentů naší země, který odstartoval čtyřicet let totality, policejní i justiční zvěle, ekonomického i morálního marasmu, ze kterého se vzpamatováváme dodneška.

Nesmíme zapomenout hned z několika důvodů. Pošlapali bychom památku tisíců obětí komunistického režimu, všech těch, kteří byli odsouzeni v politických procesech k trestu smrti, mnohaletému vězení či nucené práci například v uranových dolech, která nenávratně poškodila jejich zdraví, ale i těch, kterým totalitní režim nedovolil vystudovat, vykonávat oblíbenou profesi, cestovat či se jen svobodně vyjadřovat.

Nesmíme zapomenout ani kvůli budoucnosti. Ani dnešní společnost totiž není bohužel zcela imunní vůči snahám o ohýbání demokracie a okrajování svobody ve prospěch určitých zájmových skupin. Nelze si nevšimnout rostoucí oligarchizace a koncentrace moci i vlivu do velmi nízkého počtu rukou, stejně jako narůstající aktivitu Ruska, které se zřejmě stále nesmířilo s faktem, že opravdu nijak nepatříme do jeho sféry vlivu. Výročí „Vítězného února“ by mělo být jedním z okamžiků, kdy si můžeme uvědomit, o jaké riziko se jedná.

Svoboda a demokracie, i když to někdy neumíme docenit, je totiž jedním z největších výdobytků moderní společnosti. Jedině demokratický režim totiž dává všem stejnou šanci žít tak, jak si přejí. Samozřejmě ani v demokratické a svobodné společnosti není život procházkou růžovou zahradou. Pečení holubi nikomu sami do pusy nelétají. Je třeba se snažit a bojovat. Někdo má větší štěstí než jiný.

Avšak svou vlastní vůlí, myšlením, schopnostmi a vytrvalostí může každý překonat těžkosti osudu a prosadit se. A nemusí se obávat toho, že jej nějaký kádrovák jediným škrtem pera pošle ze studií do kotelny, nebo se STB pod jakoukoli záminkou rozhodne zničit třeba celou jeho rodinu. I když to dnes mladým lidem může připadat neuvěřitelné, tak tohle se běžně dělo. A není to rozhodně tak dávno.

Jaroslava Janderová
janderova.blog.idnes.cz

Replika komunistického lágru 50. let.

Východní Evropa jako velká falzifikátorská dílna

Z doby druhé světové války je známý případ, kdy nacistické Německo zřídilo padělatelskou dílnu v koncentračním táboře Sachsenhausen.

Slovák Adolf Burger, který padělal na Slovensku křestní listy pro Židy, aby je zachránil před koncentračním táborem v Osvětimi, se sám kvůli této činnosti do koncentračního tábora dostal. Život mu zachránilo jeho povolání typografa. V roce 1942 byl zatčen, transportován nejprve do Žiliny a poté do Osvětimi. Jako tiskař byl vybrán do přísně tajné akce s krycím jménem Bernhard, kdy nacisté v Sachsenhausenu nechali padělat anglické libry a americké dolary a nejrůznější dokumenty.

Smysl nacistického počínání byl jasný – co nejvíce poškodit ekonomiku nepřátel, případně získávat nejrůznější výhody pomocí padělaných dokumentů.

Počínání komunistů je méně srozumitelné.

Andrej Babiš měl podle dokumentů předložených slovenským Ústavem národní paměti, spolupracovat se StB pod krycím jménem Bureš. Babiš to popírá a tvrdí, že všechno zfalšovala StB.

Nyní se objevil případ polského disidentského předáka Lecha Walesy. Ten měl pod krycím jménem Bolek intenzivně spolupracovat s polskou Státní bezpečností (SB) od prosince 1970 do července 1971. Přitížil asi 20 lidem, několika z nich mohl vážně ublížit. Ze spárů SB se vyrval v roce 1976, napsal list Gazeta Wyborcza ke zpřístupnění dokumentů z pozůstalosti posledního komunistického ministra vnitra Czesława Kiszcza.

Walesa, podobně jako Andrej Babiš, popírá, že by udával kolegy, a tvrdí, že svazky zfalšovalo ministerstvo vnitra.

Podobnými argumenty se brání i další, někdejší spolupracovníci komunistických tajných služeb. Jejich svazky byly prý zfalšovány. Jde o podvrhy.

Jak to tak vypadá celá východní Evropa byla za komunistů jednou velkou falzifikátorskou dílnou. Jenomže v případě nacistického Německa byl smysl padělání dokumentů jasný. V případě komunistických špiclovacích a vražedných institucí nikoliv.

Pokud byly všichni komuničtí Bretschnedervé zaměstnání jako falšovatelé dokumentů, kdo vlastně špiclova, zatýkal, vyslychal, mučil a nezřídka i vraždil politické odpůrce?

Zdá se, že ten, kdo objeví nějaký smysl v padělatelském byznysu organizací, které měly za účel dohlížet na občany a krutě trestat jejich případné pokusy o svobodu, a jinak byly vysoce výkonnými nástroji, bude vysokým favoritem na Nobelovu cenu.

Ale toho se asi těžko dočkáme. A stejně tak se asi nedočkáme toho, že Wallesa tu svojí nobelovku vrátí.

Ivan Bednář
ivanbednar.blog.idnes.cz

Jak ukrást Kliniku

Několik stovek lidí se v sobotu v Praze na Žižkově zúčastnilo pochodu na podporu a zachování pražského centra Klinika. Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových odmítl centru prodloužit smlouvu a dům chce vrátit do 2. března.

Squatteři bývalou polikliniku obsadili v prosinci 2014 a otevřeli v něm sociální centrum. Poprvé je vyvedla policie, později jim správcovský úřad s povolením vlády budovu bezplatně půjčil.

Aktivisté si ale protestními akcemi snaží vynutit bezplatný pronájem Kliniky i do budoucna. Pokud se jim to podaří, bude to případ toho, jak lze státu, a tedy nám všem, ukrást poměrně velkou budovu v Pražské památkové rezervaci.

Recept je snadný. Stačí si vyhlédnout prázdný objekt a násilím do něj vniknout. Pak se spojit s některými zelenými a levicovými politiky, a začít v budově provozovat různé aktivity, od hlučných koncertů, přes pálení ohňů v zahradě, po migrantské středisko, půjčovnu marxistické literatury a zelenou kavárnu. Protesty a stížnosti sousedů nebrat na vědomí. Pokud vás bude chtít majitel vystěhovat, pořádat protestní demonstrace a pochody, kde budou vystupovat nejrůznější levicoví aktivisté a neomarxisté. Jejich škála je široká. Od zeleného Matěje a Kateřiny Jacques, přes Dienstbiera až po třeba Andreje Babiše.

Pokud vám to připomíná postup komunistů v únoru 1948 nejste daleko od pravdy. Chce to jen vydržet, soudruzi, vydržet.

Děkujeme za váš zájem o Kurýra i připomínky, které nám posíláte. Vybrali jsme z prvních čísel:

Ahoj,
jako nulté číslo mi to připadá dobrý a umím si představit, jak by to mohlo vypadat, až se vám rozšíří okruh čtenářů. (V.B.)
*

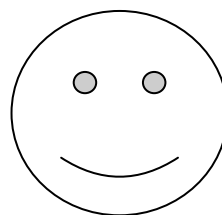
Díky za Kurýra, rád jsem přečetl a rád přečtu i další, pošlete-li. (P. Ž.)
*

Dobrý den, děkuji za zaslání vašeho prvního čísla veřejného kurýra. Máme zájem o spolupráci. (D. L., předseda Imperativ z.s.)
*

Dobrý den,
se zájmem jsem si přečetl první dvě čísla kurýra. Některé věci mě inspirovali, jak by se daly rozvést, takže obsahově za mě je to v pořádku a zajímavé, je znát, že je to ovlivněno osobnostmi autorů, ale to je plus :-). (D.J.)
PS: určitě mi to posílejte dál! díky :-)
*

Ahoj, Kurýr 3/16, je zase skvělý, mám asi oprávněné obavy, že to jsou jediné noviny, které se pravdivě únorem 48 i pravdivou situací v Praze, zabývají a budou zabývat. Zdravíme (D. + F.)
*

Docela pěkné nedělní počtení, jen pozor na překlepyl (K. V.)

Víte-li o někom, kdo by měl zájem Kurýra také dostávat, zašlete nám jeho e-mailovou adresu. Děkujeme

*Veřejný kurýr – občasný týdeník. Vydává spolek Publicum commodum, dobrovolné sdružení, které sdružuje své členy na základě společného zájmu o veřejné dění na úrovni obcí, krajů a států s vůlí stavět se proti negativním jevům, záměrům a činnostem, které život občanské společnosti a veřejné dění poškozují a ohrožují. Členové se věnují především problematice, která je spojená s obdobím II. a III. odboje, tj. historickému období 1938 – 1945 a 1948 až 1989. Místopředsedkyně Jaroslava Janderová.
Odpovědný redaktor Ivan Bednář*